

Schuldgevoel

IN
60
SECONDEN

Braaf schaarde ik me deze week in de rij bij de Hilversumse Bethlehemkerk. Allemaal 60-plus-sers die een grieprik kwamen halen. Iedereen nam de anderhalve meter afstand keurig in acht. Toen ik aansloot, leek het me een erg lange rij, maar door die anderhalve meter bleek dat toch reuze mee te vallen. Het schoof aardig door, de prikkers binnen hadden er kennelijk schik in. En toen ineens kwam een erg oude mevrouw, gebracht per auto, aanlopen. Ze wilde zich in de rij wringen. „Mevrouw, de rij begint daar”, wees een man achter mij naar de staart van het mensenlint. Maar mevrouw was niet van zins te wijken. „Ik ben ziek”, verklaarde ze. Waarop diverse mensen vroegen of ze dan alsjeblieft uit de buurt wilde blijven. Tja, van die nare voordringers met smoezen, je hebt ze bij de bakker, in de supermarkt en dus ook bij het halen van een grieprik. Binnen stond nota bene mijn eigen huisarts bij het mij toegewezen tafeltje met een injectienaald in haar hand al klaar. „Hé halo!”, zeiden we tegen elkaar. Al met al was het zo gepept. Van het aansluiten in de rij tot het verlaten van de kerk twintig minuutjes. Best te doen. Terug op de redactie zei een collega: „Ik heb een appje gestuurd, maar je had je mobiel hier laten liggen.” Staatssecretaris Paul Blokhuis (Volksgezondheid) had gemeld dat gezonde zestigers zonder klachten beter geen grieprik kunnen halen omdat er een tekort aan vaccin dreigt. Lekker dan. Al heel veel jaren heb ik geen griep gehad (geen verdienste, louter mazzel) en daarom nog nooit zo'n prik gehaald. Maar gezien corona dacht ik: laat ik dan nu de griep maar uitsluiten. Zul je net zien dat er straks inderdaad te weinig vaccin is en dat een niet ingeënt oudje aan een ordinair griepje overlijdt. Misschien wel mijn schuld. Had Blokhuis dat niet eerder kunnen bedenken? Dan had ik nu geen sluimerend schuldgevoel gehad.

Ronald Frisart

r.frisart@mediahuis.nl

Twee Loosdrechtse kanoroutes zijn nu via steigers verbonden

Loosdrecht ■ Kanoërs hebben met de aanleg van twee steigers nu de mogelijkheid om twee kanoroutes in de plassen met elkaar te verbinden.

Door de steigers kan iemand die de ene route over de Wijde Blik heeft gevaren, de kano uit het water halen en vervolgens verder gaan met kanoën over de Vuntus, en andersom. Deze zogenoemde kano-overdraagplaats is ook voor suppers (stand up paddling) een uitkomst.

Het gaat om twee routes van Natuurmonumenten, de ene over de Kortenhoefse Plassen, waar de Wijde Blik bij zit (9 km) en de Vuntus (5 km). Die twee routes, door smalle slootjes,

langs legakkers met planten en moerasbos, zijn nu voortaan met elkaar verbonden.

De steigers zijn drie meter lang en liggen maximaal 20 cm boven de waterlijn. Door de twee handgrepen kan iemand bij de steiger een kano of supboard makkelijk in- en uitlaten.

De kano-overdraagplaats is een van de kleinere, goedkope plannen binnen het Gebieds-akkoord voor de Oostelijke Vechtplassen, een miljoenenproject bedoeld om de natuur en recreatie in het plassengebied een impuls te geven. In totaal 21 partijen waaronder gemeente en provincie, ondernemers, belangenorganisaties en gebruikers zijn hierbij betrokken.

KUNST Expositie in het voormalige C&A gebouw

'Dit ontbrak nog in deze stad'

In het souterrain van het voormalige C&A gebouw zijn de komende twee maanden kunstwerken te zien van 35 Hilversumse artiesten. Wat eerst op een oude fabriekshal leek, heeft ArtHilversum omgetoverd tot een kleurrijke kelder; met aankomende zaterdag muziek van een saxofonist.

Ilona Bos

Hilversum ■ De voorzitter van ArtHilversum Ineke van de Rotte (69) rolt vier euro in een oude sigarettenautomaat en trekt de bak eronder open. Uit het 'sigarettenpakje' komt een klein kleurrijk kunstwerkje. 'Een pakje kunst.' Het is die van Frans van Viegen. Hij is van één van de 35 Hilversumse kunstenaars die de komende twee maanden exposeert in het souterrain van het voormalige C&A gebouw in Hilversum.

Het zag er eerst uit als een verlaten fabriekshal

Marga Niederer van Huizen en Rob Jacobs met hun kunstwerken.

Weer uitstel voor strandpaviljoen Blaricum

Mirjam van Twisk

Blaricum ■ Opnieuw is de bouw van een strandpaviljoen op het Blaricumse strandje met een jaar uitgesteld. De drijvende kracht achter dat paviljoen, Blaricummer Jan Geesink, hoopt nu op een opening in februari 2022.

Geesink heeft nog steeds geen definitief groen licht voor de bouw van het strandpaviljoen. Zodra dat er is, heeft hij nog minimaal een half jaar nodig om het paviljoen helemaal operationeel te krijgen. Starten halverwege een zomerseizoen is voor Geesink geen optie, dus stelt hij het project opnieuw uit.

Vrienden van 't Gooi

De extra vertraging is een rechtstreeks gevolg van de bezwaren die de Vereniging Vrienden van 't Gooi heeft tegen het besluit van het college en wethouders om een omgevingsvergunning te verlenen voor

het paviljoen. Ook strijdt de vereniging tegen de aantasting van de kwetsbare natuur op en rond het strandje als gevolg van de recreatieve ontwikkelingen daar. De aangeboden natuurcompensatie daarvoor, even verderop achter de dijk

Ontwikkelaar Jan Geesink hoopt nu in februari 2022 open te kunnen

langs het Gooimeer, zou onvoldoende zijn.

De gemeentelijke geschillencommissie studeert momenteel nog op de argumenten van beide partijen en komt waarschijnlijk op zeer korte termijn met een uitspraak. Als die positief uitpakt voor Geesink is er nog een mogelijkheid dat de 'Vrienden' hun verzet voortzetten bij de

Waar vroeger tientallen kledingrekken van de kinderafdeling stonden, hangen nu schilderijen in allerlei soorten en maten aan oranje, blauwe en rode wanden. En in het midden poseren werken van keramiek.

„Zo'n tentoonstelling voor professionele kunstenaars ontbrak nog in Hilversum”, vertelt Van de Rotte. „Daarom zijn we met ArtHilversum op zoek gegaan naar een expositieruimte en stuitte we hierop. Eerst zag het eruit als een verlaten fabriekshal. Daar moesten we doorheen kijken.”

Van grijs naar kleur

Aan één van de muren hangen felkleurige schilderijen van landschappen. Die zijn van Rob Jacobs (63). Voor zijn kunstwerken doet hij inspiratie op in Frankrijk, Spanje en zijn eigen achtertuin. Wanneer hij op vakantie is, schildert hij niet, hij neemt alleen de beelden en kleuren in zich op. Eenmaal thuis werkt hij dit uit in zijn atelier door zeven basiskleuren te mengen: „Ik doe alles uit mijn hoofd”, vertelt Jacobs.

Als 21-jarige jongen begon hij met schilderen. „Mijn eerste collectie exposeerde ik in een atelier en verkocht ik alles, op één kunstwerk na, in één keer. Maar ik had nog niet echt een eigen stijl.” Die ontwikkelde hij door de jaren heen. Hij ontmoette een Spaanse vrouw, die hem mee op reis nam. Dat inspireerde hem: waar hij eerder alleen grijsstinten gebruikte, schilderde hij steeds meer met kleur.

Een tijdje geleden kwam hij op een grote tentoonstelling terecht van Wim Oepts. „Ik kende hem niet, maar ik zag ineens dat onze stijlen bijna identiek zijn. Dat vond ik niet

Voorzitter Ineke van de Rotte haalt een 'pakje kunst' uit de sigarettenautomaat.

leuk. Ook al was hij allang dood, ik kon twee weken niet schilderen”, vertelt Jacobs.

„Zijn schilderijen zijn nu 60.000 euro waard. Maar hij is arm gestorven. Dat zie je vaak bij kunstenaars.” Ook Jacobs kan niet rondkomen van alleen het schilderen. Daarom heeft hij nog een andere baan: hij restaureert schilderijen voor musea en kunsthandelaren.

Klei uit Tholen

In het midden van de ruimte staan keramieken kunstwerken in vaasachtige vormen, ontworpen door

Marga Niederer van Huizen (56). Ieder werk heeft zijn unieke kleikleur. Niederer van Huizen reist het hele land door om speciale klei te verzamelen. In haar achterbak zit altijd een schep, een emmer en een stel laarzen. „Mijn man wordt soms gek van me als we weer klei moeten rapen”, vertelt ze lachend.

Eén van haar kunstwerken heeft een roestbruine kleur, die kleilaag is afkomstig uit Tholen in Zeeland. De schelpjes zijn er nog in terug te zien. „Toevallig ben ik daar opgegroeid. Maar ik gebruikte ook klei uit de Maas en de IJssel.” Het verwerken

Als expatvrouw wil je ook wat te doen hebben

FOTO'S STUDIO KASTERMANS/BEN DEN OUDEN

van de kleilagen is een precies werkje, waar ze in totaal anderhalve maand mee bezig is - met de droogtijd meegerekend. Ze wijst naar haar witte kunstwerk met tientallen balen: „Hier gebruikte ik ook de klei uit Tholen om stippen te maken, maar die krijgt nu niet die roestbruine kleur. Zie je?”

Niederer van Huizen is geboren met een artistieke aanleg: ze schilderde en tekende altijd al. Toen ze met haar gezin als expats over de hele wereld reisde, ontwikkelde ze haar talent verder. „Als expatvrouw wil je ook wat te doen hebben. Waar

we ook waren, met kunst kon ik in ieder land bezig zijn.” Eenmaal in Hilversum ontdekte ze het keramiek. Ze leerde de technieken en geeft nu ook les. „Het loopt de afgelopen jaren steeds beter.”

Maar de corona-uitbraak raakte ook de kunstenaars en hun verkoop. Zo gingen de ateliërdagen niet door. „Ik heb toch twee mensen per tijdvak laten komen in mijn atelier”, vertelt Jacobs. „Je moet een beetje creatief zijn, hè?” Zo speelt hij aankomende zaterdag met zijn saxofoon op de tentoonstelling. Want muziek maken dat kan hij ook.

NATUUR Vogelhospitaal: 'Neem vooral geen zieke vogels mee naar huis'

Mogelijk vogelgriep in Hilversum en Wijdemeren

Vogelhospitaal Naarden heeft deze week al drie vogels binnengekregen die hoogstwaarschijnlijk met het vogelgriepvirus besmet zijn. Twee dieren werden gevonden in Hilversum, een in Wijdemeren.

Leander Mascini

Hilversum ■ „Neem vooral geen zieke vogels mee naar huis om verdere uitbraak te voorkomen”, waarschuwt Vogelhospitaal-beheer Erik Bruinning.

Begin deze week werden doodzieke grauwe ganzen uit Hilversum en Wijdemeren bij het vogelziekenhuis in Naarden gebracht. Ook een rietgans, die in Hilversum werd gevonden, die was op sterven na dood. „Iemand had het 'zielig dier' gevon-

Grauwe ganzen.

ARCHIEFBEELD TACO VAN DER BE

den en mee naar huis genomen. De volgende dag werd de Dierenambulancelance gebeld en is de gans opgehaald. Maar dat willen wij dus eigenlijk voorkomen. Als mensen de

dieren zelf gaan verslepen, kan het virus zich wellicht via kleding verspreiden”, legt Bruinning uit. „Hoe goed bedoeld ook, maar als je daarna naar de kinderboerderij gaat en

de ziekte wordt daar verspreid...” Dat moet koste wat kost worden voorkomen, aldus de beheerder. „Een beetje zoals wij nu ook proberen te doen met het inperken van corona.”

Symptomen

De drie gevonden dieren moesten uit hun lijden worden verlost. Of zij daadwerkelijk vogelgriep hebben, wordt nu onderzocht in Lelystad.

Maar Bruinning is er eigenlijk zeker van. Ook omdat vorige week zes do- de knobbelswanen in Kockengen zijn gevonden, waarvan twee het geveesde virus bleken te hebben. „De symptomen bij de vogels die wij hebben gevonden waren overduidelijk. Het lijkt er dus op dat de vogelgriep zich nu verspreid heeft aan deze kant van de Loosdrechtse Plassen”, aldus de beheerder. Volgens hem is dat dan ook de reden dat de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) meteen optrad en de dieren ophaalde voor onderzoek.

Volgens Bruinning hoeft het niet zo te zijn dat mensen ook ziek worden van vogelgriep. „Vooral nog is er geen risico gevonden, zoals bij de H5N1-variant. Maar deze ziekte, de H5N8, is nog redelijk nieuw. We weten er ook nog niet veel van. Maar de NVWA geeft aan dat je alles goed moet ontsmetten en je handen moet wassen bij contact met een zieke vogel.”

Dierenambulance

Alle vogels kunnen besmet worden, weet Bruinning. „Bij kleinere vogels zul je zien dat er een heleboel dood bij elkaar liggen. Bij grote vogels zou het om een enkeling kunnen gaan. Als mensen het vermoeden hebben dat ze een ziek dier treffen, kunnen ze het best bellen met de dierenambulance. En dus vooral niet zelf met de vogel aan de gang gaan”, benadrukt de beheerder van het Vogelhospitaal nogmaals. Of er meer vogels ziek zijn, moet nog blijken. „De kans is dus zeker aanwezig dat het er meer zijn. Het kan zomaar een topje van de ijsberg zijn.”

i

Opening expositie

De expositie in het voormalige C&A gebouw opende zondag 18 oktober zijn deuren, waar nu de eerste acht kunstenaars exposeren. Vanaf 15 november is de tweede groep met veertien kunstenaars aan de beurt. In december is de laatste ronde.